

SISTKEN (*Fringilla pluralis*)

"Hinn fagurliti fugl og vitt" (Sj. Dyravæðingurinn 1939)

La dandur í bærni sínu í júlí 1942.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a continuation or related notes.]

Minu Fagurleiki fugl.

Mánudaginn 29. Sept. f. ári gætti ég undan í bel og nafnans í jörðinni á
austanverðu. Síðan í þess fugl einu lítinn fljúga fram hjó mér og seti á
fré eitt í gætti Þindin hið hallarinnar, gætti þess þess. Helt ég í fyrsta
þetta gætti o. t. v. veid márinu ^{en} söttu þess, og ég sjóft þá á márinu
allar útrí farnar líðan, þó ég á svipart um þetta belur og komst þá brátt
að hann um, á hár var eigi um márinu á vötu heldur á þessum
Fugl, sem mi þófti seti í frjúgrain einu í gættinum svo vorti jörðingum,
og ég gat vort hann fyrir mér þó einu minnstu, og undir ástíð ég mig, er
ég síðan heyrdu fagurleiku hann var. Þátt hvarf hann sjónum mínum laustra
í gættinum. Helt ég þá áfram láðan minnar og er ég kom undan í
þessum sínu á ég til þess. Magnúsar Björnssonar fagurleiki og hjáð hönnu
hvers í hafi áttid var. Þótt hann þá stla á grenslast eftir þó
síðan um daginn hvarf hann yfir var við fagurleiku í gættinum
þar í gætt. Einuig náði ég í nokkur draugi sem veid hafa í fagurleiku.
Félaginn Tónir og Gætti á hafa nákomnar gætti í þess hvarf þess sem fagurleiki
þessum í þessum stöðum á þar í gætt. Þóttu laga hitti ég svo
Magnús Björnsson og fagurleiku draugina og spændist fyrir um fagurleiki,
hvarf þess hitti áttid nokkurar nýlunda varis um fagurleiku áttid
hannum líkan, en enginn þess hitti áttid varis var.

Mín dognun síðan áttid áttid 4. Október bringja Steipheveran í
Þessum, Einu þessum lít minn og segja:

"Skilkan okkur náði Kananifugli henna í einu gættinum í
gættveldi. Hvarf ég áttid gætt við hann?"

"Er fagurleiki þá ekki lausdur, vengbrottinn áttid er mig, fagurleiki
skilkan náði hann svo um, svo áttid segja áttid: vortu varji?" Spændist

2.
"Hví, hann virðist vera alveg óþaddaður, en svo spakur var hann", sagði Stepherrann, "að stílkann gæfi að hann væri á gangi, Lúps-
ann í gandinum og gaf hann sannað hann."

"Hér stúlkid gegna þessum", sagði ég, "og auþýs hann í Víð í mörku,
en ef auþýs gefur sig fram sem eigaða hann stál í hinda hann
og halda hann hjá mér, þá við eignum þessum sem við gefum
lánað yður meðan í þessu stundum..."

"Þetta þá er gott!" sagði Stepherrann, "en ég er í fötunum þáðum í bæn-
um til Ameríku, e. t. v. annað kvöld og þá kemur mér til þessa
að ljúfa yður að senda mér búið og þá þessum heim til yðar, þá
auþýs hann þá og gefið þáð sem yður eignist í þessu efni, þá ein
og á stundum þessu mér vildi ég hafa losað við hann." -

Ég sendi þá mann með búið til Stepherrans og lét skjal þess
inn.

Sei ég þá, að þetta er ekkert Kanaþýs, heldur annar þýs allad
eins að stöð, þá lítum og útliti eins og þessum sem ég ói þessu

